

Sue Bentleyová

Kouzelné koťátko

Letní
dobrodružství

FRAGMENT

Kouzelné koťátko

Letní dobrodružství

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Sue Bentleyová
Kouzelné koťátko – Letní dobrodružství – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2019

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

HLEDÁ SE!

Plamínek

Viděli jste tohoto kocourka?

Plamínek je kouzelný kocourek královské krve,
který se v jeho světě pohřešuje.

Jeho strýček Eben velmi doufá, že se rychle najde.

Plamínka může být těžké na první pohled poznat,
protože se často maskuje za huňaté kocourky
všemožných barev, ale poznáte ho podle velkých
smaragdových očí a fousků nabitých magií!

Předpokládá se, že se bude snažit najít
malého přítele, který by se o něj postaral.

Budeš to ty?

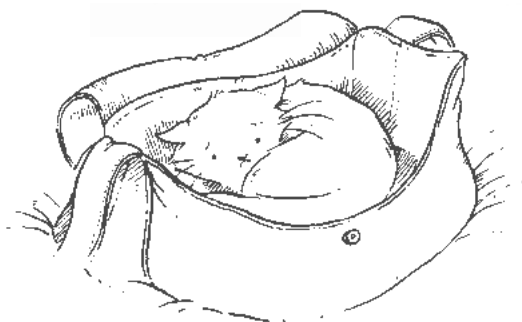
Pokud tohoto velmi zvláštního kocourka potkáš,
dej to prosím okamžitě na vědomí Ebenovi –
vládci Lvího trůnu.

Dětské knihy od Sue Bentleyové jsou často o zvířátkách a vílách. Sue žije v Northamptonu a miluje čtení, chození do kina a taky jen tak sedět a dívat se na žáby a mloky v rybníčku na její zahradě. Kdyby nebyla spisovatelkou, pravděpodobně by se věnovala skydivingu nebo by operovala mozky. Píše hlavně proto, že při tom může pít litry a litry čaje. V životě potkala i vlastnila mnoho koček a každá z nich jí do života přinesla zvláštní, osobitné kouzlo.

Sue Bentleyová

Kouzelné koťátko

Letní dobrodružství

Ilustrovala Angela Swanová

FRAGMENT

*Bradleymu – mému roztomilému
modrookému pohodáři.*

Prolog

Zjevil se záblesk zářivě bílého světla
a pak sprška stříbrných třpytek. Tam,
kde ještě před chvílí stál mladý bílý lev,
se teď krčilo maličké chundelaté koťátko
se srstí oranžovou jako marmeláda. Nad
jeho hlavou právě šedé mraky zakryly
obrovský červený měsíc.

Najednou k malému koťátku přiběhl
postarší šedý lev a sklonil k němu hlavu.
„Princi Plamínku! Rychle! Váš strýc Eben

přichází! Jestli vás najde, je s vámi konec. Musíte se takhle maskovat, dokud zase nebudete mít dost sil.“

„Cyrusi! Uteč pryč a zachraň se,“ zamňoukal Plamínek a smaragdové oči mu zářily. „Já se mu postavím.“

„Prosím, Plamínku. Musíte se schovat,“ naléhal Cyrus.

Plamínek se zachvěl. „Schovat kam? Vzali mi království. Strýc má své špehy všude...“

Cyrus položil tlapu mladému princovi na chundelatou hlavu. „Běžte daleko. Naberte sílu a moudrost. Pak se vraťte a vezměte si Lví trůn zpátky, zbavte tuto zemi toho příšerného zla.“

Na svahu pod nimi se něco pohnulo. Plamínek rychle zalapal po dechu, když se najednou zjevil dospělý, svalnatý lev

a brázdil mokrou travu. Děsivé zuby měl vyceněné.

Na Plamínkově kožichu se objevily stříbrné jiskřičky a on zamňoukal, když ucítil, jak se v něm probouzí síla.

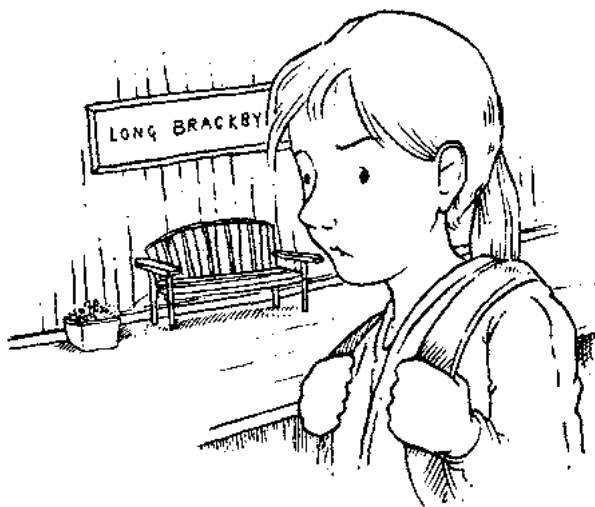
V okamžiku, kdy starší lev dorazil na vrchol a byl připravený k poslednímu skoku, zjevil se zářivě modrý záblesk. Plamínek slyšel výkřik plný hněvu a pak cítil, že padá. Padá...

Kapitola

PRVNÍ

Lisa Morganová vystoupila z vlaku
a povzdychla si. Stanice v Long Brackby
neměla žádnou budovu s čekárnou.
Stálo tam jen dřevěné nástupiště,
ze kterého vedly schody někam dolů.
Všude okolo bylo na kilometry daleko
vidět jen pole.

„Skvělé, zůstala jsem trčet uprostřed
ničeho,“ zamumlala si pro sebe. „Díky
moc, mami a tati!“

Její rodiče totiž odjeli na služební cestu do Ameriky. A ona zatím musela zůstat u své tety Rose, kterou neviděla léta od chvíle, kdy byla miminko.

Lisa se rozhlédla po nástupišti. Uviděla ženu se dvěma copy v rozevlátých šatech, která pospíchala směrem k ní. Srdce jí pokleslo. Teta Rose byla stará hipísačka!

Vsadím se, že má ráda vážně divná jídla,
pomyslela si sklíčeně Lisa. Představila si,

jak do ní teta pod nátlakem cpe fazole, salát a syrové mrkve. Už se viděla, jak je celá zesláblá a bledá. To by se jejím rodičům moc nelíbilo, že ne?

Hipísáčka se usmála. Prosmýkla se rovnou okolo Lisy a naskočila do vlaku.

„Uff!“ vydechla si Lisa a cítila úlevu, ale taky byla trochu zklamáná. Docela se jí zamlouvala představa, jak se její rodiče cítí provinile za to, že ji s sebou nevzali.

Právě v tu chvíli se poblíž ozval hlas: „Ahoj, Liso! Tady jsem!“

Po schodech na nástupiště stoupala štíhlá žena s vlnitými hnědými vlasy. Měla na sobě džíny a žluté tričko. Zamávala na Lisu.

Lisa jí zamávala taky.

„Promiň, jdu trochu pozdě.“ Rose se k ní přihnala a silně ji objala.

Pak odstoupila na délku paže a pořádně si ji prohlédla. „Páni, nejsi trochu moc vysoká na to, že je ti deset?“

„To říkají všichni,“ odvětila Lisa.

„Táta tvrdí, že to mám po něm.“

„Asi to tak bude.“ Rose měla moc milý úsměv. Odrážel se jí v očích jako jiskřičky. „Je báječné, že tu budeš na prázdniny. Aspoň se pořádně poznáme.“

Lisu tetino vřelé přivítání rozveselilo. Ale ještě nebyla připravená vzdát se své špatné nálady. „Nechtěla jsem sem jet. Máma mě k tomu donutila.“

Rose se zatvářila pobaveně. Vzala do ruky Lisin kufr. „Inu, tak to bych se měla snažit, aby sis to tu užila. Long Brackby možná není žádná Amerika, ale má co nabídnout. Tak pojď. Půjdem domů. Parkuju támhle.“

Lisa šla za tetou po schodech dolů. Parkoviště bylo prázdné. „Někdo ti ukradl auto?“ zeptala se vystrašeně.

„Ach ne. Matilda je přímo tady,“ ukázala Rose někam za široké pole. „Nechala mě ve štychu, chcípala. Proto jsem přišla pozdě.“

Lisa natáhla krk. Přes porost na poli jen tak tak viděla střechu červeného auta. Vypadalo, že je sto kilometrů daleko!

Rose se ušklíbla, když uviděla Lisin výraz. „Je to kousek. Myslím, že si ráda trochu protáhneš nohy po tom dlouhém sezení ve vlaku.“ Otevřela velká dřevěná vrata a vstoupila na pole.

Lisa nervózně přešlápla z nohy na nohu. Na poli byla spousta obrovských černobílých krav. „Nebudou na nás útočit?“ zeptala se.